

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: Z. Š.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 49144/2017 ze dne 12. 6. 2017, ve věci obnovy územního řízení (umístění stavby)

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 49144/2017 ze dne 12. 6. 2017, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále jen „městský úřad“) č. j. MUFO 6824/2017 ze dne 27. 2. 2017, jímž městský úřad zamítl žádost žalobkyně o obnovu řízení ukončeného územním rozhodnutím č. j. MUFO 23681/2013 ze dne 5. 12. 2013 o umístění stavby „Nová Ves, M., 5RD kNN“ na pozemcích parc. č. X v k. ú. Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí.
2. Žalobkyně v podané žalobě namítá, že o její žádosti o obnovu řízení rozhodl městský úřad jako orgán věcně nepříslušný, když ze sdělení žalovaného o neshledání důvodů k zahájení přezkumného řízení vyplývá, že žalovaný byl správním orgánem, který ve věci rozhodoval v posledním stupni (§ 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř.“). Žalobkyně dále namítá, že se městský úřad nevypořádal s poznámkou spornosti zapsanou v katastru nemovitostí u pozemků parc. č. X, X, X a X v k. ú. Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí a jejím vlivem na postavení žalobkyně coby účastnice územního řízení. V poslední řadě žalobkyně spatřuje vadu napadeného rozhodnutí v tom, že není řádně odůvodněno co do možnosti zahájení řízení z moci úřední ve smyslu § 100 odst. 3 s. ř.
3. Žalovaný se ve svém vyjádření ze dne 11. 10. 2017 neztotožnil ani s jednou ze tří výše uvedených žalobních námitek. K první námitce žalobkyně týkající se věcné nepříslušnosti orgánu, který rozhodoval o její žádosti o obnovu řízení, žalovaný uvedl, že ve věci nerozhodl v posledním stupni, když žalobkyně mylně považuje sdělení žalovaného k provedení přezkumného řízení za rozhodování žalovaného jako správního orgánu v posledním stupni. Ke druhé námitce žalobkyně týkající se absence zohlednění vlivu poznámky spornosti zapsané v katastru nemovitostí u dotčených pozemků na účastenství žalobkyně v územním řízení ze strany správního orgánu, žalovaný uvedl, že se touto skutečností ve svém rozhodnutí zabýval, když městský úřad vycházel v územním řízení při určování okruhu účastníků řízení z evidence katastru nemovitostí a osobám, které mají na listech vlastnictví zapsáno jiné věcné právo k dotčeným pozemkům, postavení účastníka řízení přiznal, kdy zápis takové poznámky v katastru nemovitostí má pouze informativní charakter a na vymezení okruhu účastníků řízení nemá vliv. Konečně ke třetí námitce žalobkyně, a tedy že se městský úřad nezabýval posouzením, zda nejsou dány důvody pro obnovu z moci úřední podle § 100 odst. 3 s. ř., žalovaný uvedl, že v daném případě bylo vedeno řízení o žádosti, proto se toto ustanovení s. ř. neuplatnilo, kdy předmětem řízení o žádosti nemůže být posouzení, zda je dán důvod pro nařízení obnovy řízení z moci úřední.
4. Podáním ze dne 31. 10. 2017 žalobkyně soudu sdělila, že rozhodnutí žalovaného je nesrozumitelné, neboť se nemůže jednat o řízení o žádosti o obnovu řízení, neboť žalobkyně prokazatelně nebyla účastnicí původního řízení.
5. Podáním ze dne 24. 7. 2018 žalobkyně soud vyrozuměla o tom, že 14. 5. 2018 zaslala žalovanému podnět k provedení přezkumného řízení, který byl žalovaným postoupen Ministerstvu pro místní rozvoj, s čímž žalobkyně nesouhlasí.

6. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující. Dne 5. 12. 2013 bylo městským úřadem vydáno rozhodnutí č. j. MUFO 23681/2013, kterým bylo na základě žádosti společnosti ČEZ Distribuce, a. s., sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV – Podmokly, rozhodnuto o umístění stavby označené jako „*Nová Ves, M., 5RD kNN*“ na pozemcích parc.X v k. ú. Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí; jednalo se o liniovou stavbu nové kabelové přípojky NN (umístěné do výkopu). Uvedené rozhodnutí nebylo napadeno žádným opravným prostředkem, a nabylo právní moci dne 7. 1. 2014. Dne 1. 12. 2016 obdržel městský úřad žádost žalobkyně o obnovu řízení ukončeného zmíněným územním rozhodnutím č. j. MUFO 23681/2013 ze dne 5. 12. 2013. Rozhodnutím č. j. MUFO 6824/2017 ze dne 27. 2. 2017 městský úřad zamítl žádost žalobkyně o obnovu řízení, neboť tato nebyla ani neměla být účastnicí řízení, jehož obnovy se domáhala. Nesplňovala totiž žádné kritérium účastenství, zakotvené v § 85 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „StZ“). Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala dne 20. 3. 2017 odvolání, které bylo napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto.
7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Podle § 100 odst. 1 s. ř. se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
9. Podle § 100 odst. 2 s. ř. může účastník podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.
10. Podle § 100 odst. 3 s. ř. může ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.
11. Co se týká první námitky žalobkyně, že o její žádosti o obnovu řízení rozhodl městský úřad jako orgán věcně nepřislušný, když ze sdělení žalovaného ohledně přezkumného řízení vyplývá, že žalovaný byl správním orgánem, který ve věci rozhodoval v posledním stupni ve smyslu postupu podle § 100 odst. 2 s. ř., pak k tomu soud uvádí, že obnova řízení jakožto mimořádný opravný prostředek směřuje proti pravomocným meritorním rozhodnutím, tedy proti rozhodnutím ve věci samé, a to o samotném předmětu dotčeného řízení, což jasně vyplývá z § 100 odst. 1 s. ř., který

Shodu s prvopisem potvrzuje

uvádí, že se na žádost účastníka obnoví řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci. Charakter pravomocného rozhodnutí ve věci samé však nemá sdělení žalovaného k podnětu přezkoumání rozhodnutí.

12. Pokud jde o druhou námitku žalobkyně, která se týká nereflektování stavu v katastru nemovitostí, konkrétně poznámky spornosti zapsané u pozemků parc. č. X, X, X a X, vše k. ú. Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí, pro určení okruhu účastníků řízení, soud uvádí, že ani tuto námitku žalobkyně neshledává důvodnou. Žalovaný se totožně jako městský úřad v napadeném rozhodnutí zcela správně vypořádal s vymezením okruhu účastníků územního řízení ve smyslu § 85 StZ, tak, jak je vymezil. Jako vodítko pro výklad neurčitěho prvního pojmu, kterým je pojem „sousední stavby/pozemky“ může sloužit náleze Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99, ve kterém Ústavní soud uvedl *„Ústavní soud si je vědom možných interpretačních problémů v tom směru ‚až kam‘ – do jaké šíře či vzdálenosti – mohou tzv. sousední pozemky, pokud nebude platit podmínka společné hranice, sahát. Nezbyvá však než konstatovat, že posouzení této otázky bude vždy věcí individuálních případů (zřejmě s přihlédnutím k povaze zamyšlených staveb a z ní plynoucích možných nežádoucích dopadů), a to jak na úrovni rozhodovací praxe stavebních úřadů, tak na úrovni rozhodování o přezkoumávání těchto rozhodnutí v rámci správního soudnictví.“* Soud se ztotožňuje s argumentací správního orgánu, že žalobkyně vlastní pozemek parc. č. X, k. ú. Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí, který sice sousedí s pozemky parc. č. X, X a X, k. ú. Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí, avšak požadovaný záměr má být realizován ve vzdálenosti více než 30 m od společné hranice uvedených pozemků, kdy navíc ochranné pásmo podzemního vedení je v rozsahu 1 m po obou stranách krajního kabelu kabelové trasy, nejedná se tedy o bezprostřední blízkost pozemků dotčených záměrem s pozemkem žalobkyně, která by omezovala vlastnické právo žalobkyně, proto městský úřad žalobkyni jako účastnici územního řízení neoznačil. Správní orgán tedy správně vycházel z evidence katastru nemovitostí, kdy přiznal účastenství na územním řízení osobám, které mají na listech vlastnictví zapsáno vlastnické či jiné věcné právo k pozemkům, na kterých má být záměr realizován, kdy se vypořádal i se sousedními pozemky pozemků záměrem dotčených, přičemž na uvedené nemá vliv poznámka zapsaná v katastru nemovitostí u pozemku dotčeného záměrem. Soud dále zmiňuje, že ve vztahu k údajům uvedeným v katastru nemovitostí je třeba vycházet ze zásady tzv. materiální publicity stanovené v § 984 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dle kterého *není-li stav zapsaný ve veřejném seznamu v souladu se skutečným právním stavem, svědčí zapsaný stav ve prospěch osoby, která nabyla věcné právo za úplatu v dobré víře od osoby k tomu oprávněné podle zapsaného stavu. Dobrá víra se posuzuje k době, kdy k právnímu jednání došlo; vzniká-li však věcné právo až zápisem do veřejného seznamu, pak k době podání návrhu na zápis.* Samotná existence sporu o vlastnictví určitého pozemku nikterak neprokazuje vlastnictví uvedeného pozemku (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 158/2018-52 ze dne 19. 6. 2018).
13. Pokud se týče námitky žalobkyně, že žalovaný ani prvostupňový orgán řádně nezdůvodnili, proč neshledali důvod pro postup dle § 100 odst. 3 s. ř. (rozhodnutí o obnově řízení z moci úřední), pak k té soud uvádí, že řízení o žádosti nezahrnuje v sobě žádným způsobem řešení podmínek pro rozhodnutí o obnově řízení *ex offi.* Řízení o žádosti o obnovu řízení a obnova řízení z moci úřední jsou dva samostatné,

Shodu s prvopisem potvrzuje

na sobě nezávislé postupy. Jak vyslovil podepsaný soud již v rozsudku č. j. 22 A 35/2017-31 ze dne 28. 6. 2017¹, který se týkal i žalobkyně, zákon neukládá správním orgánům ani povinnost vyrozumívat žadatele o obnovu řízení o možnosti obnovy řízení z moci úřední dle § 100 odst. 3 s. ř.; tím spíše nemá správní orgán ani povinnost v řízení o žádosti žadateli sdělovat, zda a jak o případné obnově řízení z moci úřední uvažil.

14. Problematika naložení s následným podnětem žalobkyně na přezkumné řízení je s ohledem na povinnost soudu vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) pro rozhodování o napadeném rozhodnutí zcela bezpředmětná, nehledě k tomu, že na zahájení řízení z moci úřední (*ex offio*) nemá soukromá osoba veřejné subjektivní právo (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ads 117/2012-26 ze dne 22. 1. 2014 či č. j. 3 Ans 1/2009-58 ze dne 8. 7. 2009 či rozsudky Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 A 86/2015-68 ze dne 1. 3. 2017 či č. j. 22 A 58/2017-27 ze dne 13. 9. 2017).
15. Pokud by z podání žalobkyně ze dne 31. 10. 2017 měl soud vyvodit, že správní orgány neměly se žádostí žalobkyně o obnovu řízení zacházet jako se žádostí, ale jako s podnětem na zahájení řízení z moci úřední, pak platí to, co bylo v tomto řízení uvedeno výše – na zahájení řízení z moci úřední nemá soukromá osoba veřejné subjektivní právo a jeho nezahájení proto vůbec nemůže být předmětem soudního přezkumu.
16. Vzhledem k tomu, že žádná z žalobních námitek, které žalobkyně v žalobě uvedla, není důvodná, soud žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 25. července 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

¹ Kasační stížnost žalobkyně proti uvedenému rozsudku byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 252/2017-37 ze dne 26. 9. 2017. Následná ústavní stížnost žalobkyně byla usnesením Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3891/17 ze dne 23. 1. 2018 odmítnuta pro zjevnou neopodstatněnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje

